

متن پرسش

سلام عليكم: طاعات و عبادات شما استاد عزيزم مقبول درگاه حق. از حديقا الحقيقه ي جناب حكيم سنائي رحمه الله گزيده اي جناب يوسف علي ميرشكاك بزرگوار فراهم آورده كه شركت سهامي كتاب هاي جيبی آن را طبع کرده است. كتاب حاوي مقدمه اي ست به قلم جناب ميرشكاك، در مقدمه نكته اي ديدم كه بر اين حقير سنگين آمد، درخواست دارم نظرتان را در اين باره بيان بفرمائيد: «يكي از كساني كه بسيار از سنائي ياد مي كرده و مشوق مولانا به خواندن آثار سنائي بوده، جناب شمس تبريزي است. البته اهل تامل مي دانند كه شمس گرفتار چنان انانيتي بوده كه بر تمام بزرگان خرده مي گرفته است و رد و قبول او در نزد اهل معني وزن و وقاري ندارد. هرچند اين مقال جاي سخن گفتن از شمس نيست، اما همين قدر بايد گفت كه مولانا جلال الدين مكافات انانيت شمس، او را به كيميا خاتون گرفتار كرد و شد آن چه شد... باغ حقيقت ص ۱۶» استاد عزيز و بزرگوارم! آيا چنين چيزي ممكن است؟ كسي كه آتش در هيزم مولوي افكند و شد آن چه شد به انانيتي كه جناب ميرشكاك مي فرمايد گرفتار باشد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: نمی دانم منظور جناب آقای میرشکاک چیست؟ آری! بزرگانی مثل شمس تبریزی وقتی با مدعیانی روبه رو می شوند که هیچ چیز در دست ندارند به نوعی آن ها را تحویل نمی گیرند. و این انانیت به معنی منفی آن نیست. موفق باشید